

İHMAL EDİLEN GENÇLİK: ERGEN GEBELER

Abstract

Amaç: Bu çalışmanın amacı; ergen annelerin depresyon ve anksiyete düzeyleri ile çocukluk çağı örselenme yaşantılarının yetişkin anneler ile karşılaştırılması ve bu hususta alınması gereken önlemlere dikkat çekmektir.

Yöntem: Çalışmaya, Ankara Çocuk İzlem Merkezinde beyanı alınmak üzere getirilmiş 31 ergen anne ile bir devlet hastanesinin çocuk hastalıkları polikliniğine çocuğunu getirmiş, ilk gebeliğinde 18 yaş üstünde olan 37 anne alınmıştır. Katılımcıların yaşı, eğitim durumları, cinsel bilgi düzeyleri ve aile özelliklerini edinmeye yönelik bilgi formunu, Beck depresyon, Beck anksiyete, ve çocukluk travma ölçeğini doldurması istenmiştir. Elde edilen veriler SPSS paket programına girilerek gerekli istatistikler uygulanmıştır.

Sonuç: Araştırmaya alınan ergenlerin yaş ortalaması 16.1 ± 0.8 (14-18 yaş arasında) iken %90.3'ünün okulu bıraktığı (n=28), ve %64.5'inin (n=20) geleceğe dönük eğitim planı olmadığı saptanmıştır. Ergen annelerin ortalama depresyon belirti şiddeti 6.9 ± 7.9 iken anksiyete belirti şiddeti 5.8 ± 8.1 'di. Ergen annelerin depresyon ve anksiyete belirti düzeyleri yetişkin annelere göre anlamlı oranda daha düşüktü (sırasıyla $p=0.012$, $t=-2.56$; $p=0.005$, $t=-2.24$). Ergenlerin %16.1'i (n=5) çocukluk çağında fiziksel istismar mağduru olduğunu tanımlarken, %22.6'sı (n=7) duygusal istismar, %35.5'i (n=11) duygusal ihmal ve %3.2'si (n=1) fiziksel ihmal mağduru olduğunu tanımlamıştır. Yalnızca bir çocuk (%3.2) cinsel istismar mağduru olduğunu belirtmiştir. Yapılan karşılaştırmalarda yetişkinlerin çocukluk çağı travma bildirimleri cinsel istismar ve duygusal istismar için anlamlı oranda daha yüksek iken (sırasıyla $p=0.000$; $p=0.001$) gruplar arasında fiziksel istismar yaşantısı açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0.150$).

Tartışma: Çalışma sonuçları alan yazında tanımlanan veriler ile çelişmektedir. Çalışmaya katılan gençlerin ifade sonrası yapılan psikiyatrik değerlendirmeyi adli sürecin bir parçası olarak yorumlamış olabileceği ve bunun öz bildirime dayalı ölçeklerin doldurulmasında biasa neden olmuş olabileceği düşünülmüştür. Ülkemizde çocuk yaşta evlilikler ve gebeliklerin psikiyatrik neden ve sonuçlarına ilişkin araştırma verileri sınırlıdır. Bu sonuçlar, ergenlerin kendilerini cinsel istismar mağduru olarak görmediğini göstermiştir. Sonuç olarak, ergen gebeliklerinde ilk ruhsal değerlendirmenin yanı sıra takip çalışmalarına ihtiyaç olduğu söylenebilir.

Türkiye Çocuk ve Genç Psikiyatrisi Derneği

Turkish Association of Child and Adolescent Psychiatry

Anahtar kelimeler: ergen evliliği, cinsel istismar, depresyon, anksiyete

İHMAL EDİLEN GENÇLİK: ERGEN GEBELER

Amaç: Bu çalışmanın amacı; ergen annelerin depresyon ve anksiyete düzeyleri ile çocukluk çağı örselenme yaşantılarının yetişkin anneler ile karşılaştırılması ve bu hususta alınması gereken önlemlere dikkat çekmektir.

Yöntem: Çalışmaya, Ankara Çocuk İzlem Merkezinde beyanı alınmak üzere getirilmiş 31 ergen anne ile bir devlet hastanesinin çocuk hastalıkları polikliniğine çocuğunu getirmiş, ilk gebeliğinde 18 yaş üstünde olan 37 anne alınmıştır. Katılımcıların yaşı, eğitim durumları, cinsel bilgi düzeyleri ve aile özelliklerini edinmeye yönelik bilgi formunu, Beck depresyon, Beck anksiyete, ve çocukluk travma ölçeğini doldurması istenmiştir. Elde edilen veriler SPSS paket programına girilerek gerekli istatistikler uygulanmıştır.

Sonuç: Araştırmaya alınan ergenlerin yaş ortalaması 16.1 ± 0.8 (14-18 yaş arasında) iken %90.3'ünün okulu bıraktığı (n=28), ve %64.5'inin (n=20) geleceğe dönük eğitim planı olmadığı saptanmıştır. Ergen annelerin ortalama depresyon belirti şiddeti 6.9 ± 7.9 iken anksiyete belirti şiddeti 5.8 ± 8.1 'di. Ergen annelerin depresyon ve anksiyete belirti düzeyleri yetişkin annelere göre anlamlı oranda daha düşüktü (sırasıyla $p=0.012$, $t=-2.56$; $p=0.005$, $t=-2.24$). Ergenlerin %16.1'i (n=5) çocukluk çağında fiziksel istismar mağduru olduğunu tanımlarken, %22.6'sı (n=7) duygusal istismar, %35.5'i (n=11) duygusal ihmal ve %3.2'si (n=1) fiziksel ihmal mağduru olduğunu tanımlamıştır. Yalnızca bir çocuk (%3.2) cinsel istismar mağduru olduğunu belirtmiştir. Yapılan karşılaştırmalarda yetişkinlerin çocukluk çağı travma bildirimleri cinsel istismar ve duygusal istismar için anlamlı oranda daha yüksek iken (sırasıyla $p=0.000$; $p=0.001$) gruplar arasında fiziksel istismar yaşantısı açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0.150$).

Tartışma: Çalışma sonuçları alan yazında tanımlanan veriler ile çelişmektedir. Çalışmaya katılan gençlerin ifade sonrası yapılan psikiyatrik değerlendirmeyi adli sürecin bir parçası olarak yorumlamış olabileceği ve bunun öz bildirim dayalı ölçeklerin doldurulmasında biasa neden olmuş olabileceği düşünülmüştür. Ülkemizde çocuk yaşta evlilikler ve gebeliklerin psikiyatrik neden ve sonuçlarına ilişkin araştırma verileri sınırlıdır. Bu sonuçlar, ergenlerin kendilerini cinsel istismar mağduru olarak görmediğini göstermiştir. Sonuç olarak, ergen gebeliklerinde ilk ruhsal değerlendirmenin yanı sıra takip çalışmalarına ihtiyaç olduğu söylenebilir.